

# Heilige eik



Als ergens echt behoefte aan is gaan mensen  
echt wel samenwerken

Ik heb het nog op school geleerd. In de tijden van de Germanen waren bomen bedoeld om mensen bij elkaar te brengen. In iedere dorp was wel een boom waar wijze mannen en hopelijk ook vrouwen bij elkaar kwamen om recht te spreken en te overleggen.

In het oude beduimelde geschiedenisboekje van mijn lagere school zag er dat ongekend romantisch uit. Grote brede mannen met lang haar, die bier dronken uit een koehoorn onder de plaatselijke heilige eik. Kom daar nog maar eens over anno 2015. Inmiddels zijn bomen eerder iets wat mensen uit elkaar drijft, dan bij elkaar brengt. Neem nu de vele initiatieven die we laatste jaren hebben zien ontstaan op het gebied van kennisdeling rondom boombeheer in de openbare ruimte. Dit vakblad organiseerde in 2010 in Wageningen een symposium met het doel partijen bij elkaar te brengen. Ondanks de vele goede bedoelingen van alle betrokken partijen bleek het een losse flodder. Niet de eerste flodder overigens en zeker niet de laatste. De laatste drie jaar bijvoorbeeld heeft een brede coalitie van stakeholders geprobeerd alle neuzen op een richting te krijgen onder de titel van *'Landelijk Kennis Knooppunt Bomen'*. Datzelfde initiatief lijkt nu overigens min of meer gekaapt door de Intergemeentelijke Studiegroep Bomen(ISB), die liever in hun eentje onder de eik wil zitten. Het argument, zodat beredeneert een woordvoerder van deze club –en dat is misschien niet helemaal onterecht- dat ze een Poolse landdag willen vermijden. En dat ze pas naar buiten willen komen als de business case helemaal klaar is. Een Poolse landdag is natuurlijk nooit een goed idee. Anderzijds is dat nu eenmaal het idee van democratie en past het in de moderne tijd dat een dergelijk initiatief openheid van zaken geeft en die andere partijen onder de boom uitnodigt.

Ik sprak pas geleden iemand van LTO wat er nu werkelijk veranderd was in de sector, na het opdrogen van de subsidiepotten van het Productschap.

Blijven er nu zaken achterwege die vroeger wel werden gedaan? Eigenlijk weinig was zijn mening. Als ergens echt behoefte aan is gaan mensen echt wel samenwerken. Onder druk wordt alles vloeibaar zou je kunnen stellen. Overigens durven ook Wageningers dat standpunt heel voorzichtig te onderschrijven en moet je concluderen dat in de goede oude tijd er werd vooral heel veel onderzoek gedaan om het onderzoek. Niet leuk om te horen en zelfs een beetje ontluisterend. Waar ik nu zo bang voor ben ik dat dit met dit initiatief ook weer gaat gebeuren. Een soort Aesculaap 3.0 waarbij vooral wordt gekeken naar verouderde samenwerkingsmodellen uit het verleden en de digitale toekomst voor het gemak wordt vergeten. Ik was vorige week bij een presentatie van Zieplaweb van Cobra. Dit soort initiatieven staat –net als een aantal andere partijen- te popelen om samen te werken. Met dit verschil dat ze echt iets voor elkaar hebben gekregen. De lepenwacht is een ander voorbeeld. In deze uitgave staat een interview over dit onderwerp. Dit zijn succesverhalen waarbij aan gehaakt moet worden. En hou op met die Haagse achterkamertjes!

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel [hein@nwst.nl](mailto:hein@nwst.nl)  
Hoofdredacteur



**Stuur of twitter dit artikel door!**

Scan of ga naar:

[www.boomzorg.nl/artikel.asp?id=19-5212](http://www.boomzorg.nl/artikel.asp?id=19-5212)